22/01/2019

Θαύματα Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς

/ Ορθόδοξες Προβολές

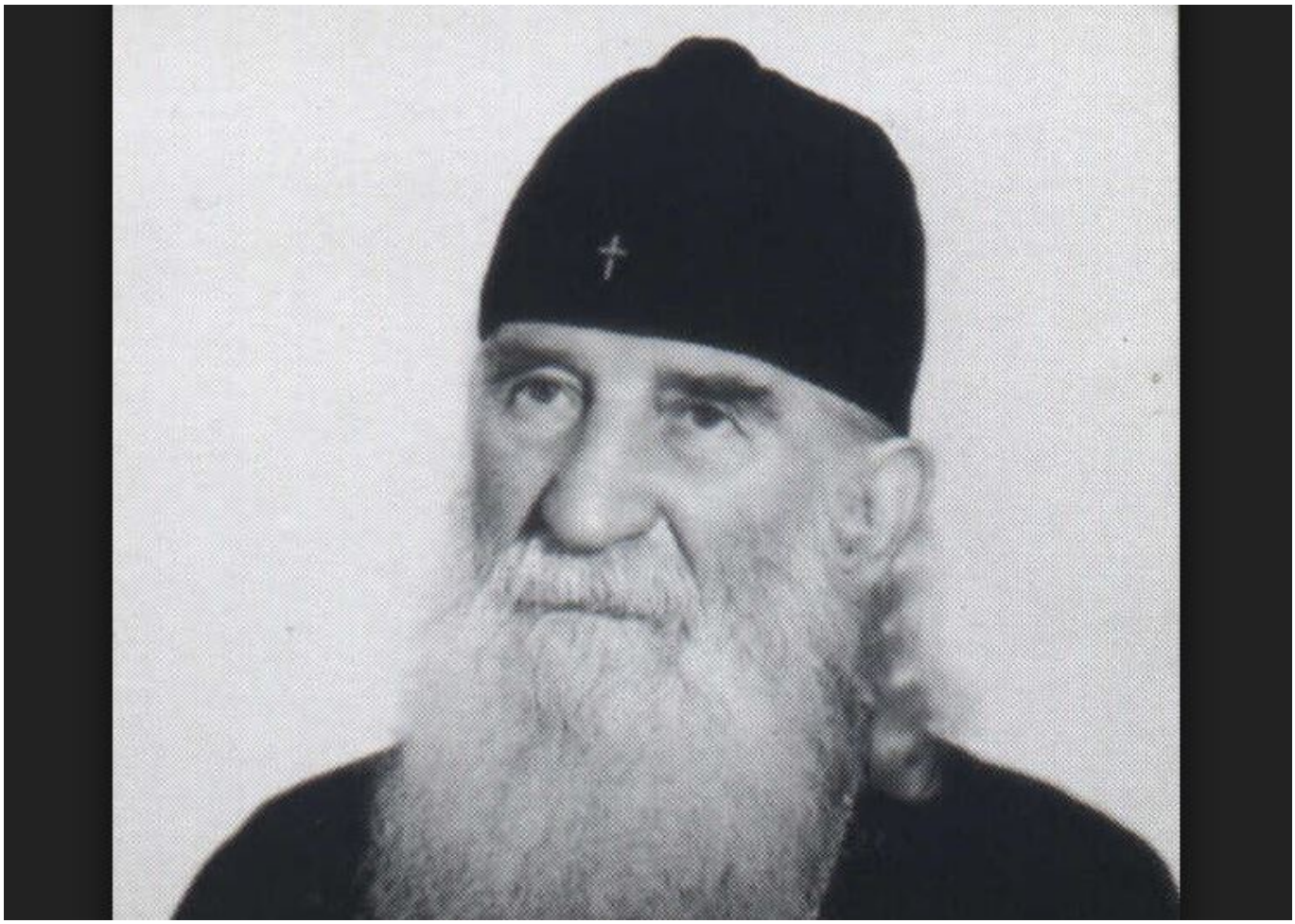

Το 1952, πραγματοποιήθηκε ένα μεγάλο θαύμα στο αρτοποιείο του μοναστηριού Chelije. Στο μοναστήρι διαβιούσαν σαράντα αδελφές και στην κουζίνα διακονούσε η αδελφή Νίνα. Ενώ ετοίμαζε το ψωμί για το δείπνο αντιλήφθηκε ότι είχε μείνει μόνο ένα φλιτζάνι αλεύρι. Ενώ παραπονιόταν στις άλλες αδελφές, ο π. Ιουστίνος (τώρα Άγιος της Ορθόδοξης Εκκλησίας) της είπε: «Ας προσευχηθούμε στον Κύριο και θα μας προστατέψει». Νωρίς το άλλο πρωί, μόλις μπήκε η αδελφή στην κουζίνα βρήκε δύο μεγάλα δοχεία αλεύρι. Ο π. Ιουστίνος η μητέρα Σάρα και όλες οι αδελφές είδαν το θαύμα και ευχαρίστησαν τον Κύριο.

Συνεχίζουμε με ορισμένα από τα επόμενα έτη:

1953

Η Stoijka Jankovits από το χωριό Leskovac , κοντά στην πόλη Βάλγιεβο, υπέφερε

από δαιμονική επήρεια για δώδεκα χρόνια . Συχνά έβλεπε δαίμονες που την κτυπούσαν, την βασάνιζαν και την άφηναν πληγωμένη. Όταν η οικογένεια της θυμιάτιζε το σπίτι, έβλεπε τους δαίμονες να φεύγουν από το παράθυρο. Πήγαινε συχνά στον π. Ιουστίνο για εξομολόγηση και Θεία Κοινωνία και τελικά θεραπεύτηκε τελείως. Αργότερα ασπάστηκε τον μοναχικό βίο και τώρα ονομάζεται αδελφή Τατιάνα.

1959

Η κόρη κάποιου Νικόλαου από τη Strmne Gore, κοντά στη Lelich ήταν άρρωστη. Για τρία χρόνια ήταν κατάκοιτη στο κρεβάτι. Μια φορά την πήγαν με το αυτοκίνητο στο μοναστήρι και την μετέφεραν στην εκκλησία τυλιγμένη σε μια κουβέρτα. Ο π. Ιουστίνος της διάβασε μια προσευχή. Μετά την προσευχή κατάφερε να καθίσει και μετά από τρία χρόνια μπόρεσε να περπατήσει. Τότε όπως και την πρώτη φορά πήγε στο μοναστήρι και την μετέφεραν στην εκκλησία με μια κουβέρτα. Μετά την προσευχή, μπόρεσε να περπατήσει μόνη της στο αυτοκίνητο. Ωστόσο η μηχανή δεν έπαιρνε μπροστά. Οι άνδρες μάταια προσπαθούσαν να σπρώξουν το αυτοκίνητο. Τελικά η μηχανή ξεκίνησε, αλλά μόλις μπήκε στο αυτοκίνητο η κοπέλα, σταμάτησε και πάλι. Τότε είπε: « Θα ανεβώ στο λόφο» (Υπάρχουν πολλοί λοφίσκοι γύρω από το μοναστήρι) Την ακολουθούσε ένα μικρό παιδί το οποίο κρατούσε από το χέρι. Μαζί του περπάτησε και ανέβηκε στον πιο ψηλό λόφο της περιοχής.

1963

Ο π. Ιουστίνος λειτουργούσε στην γιορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Η εκκλησία ήταν γεμάτη και όλοι συμμετείχαν στην Θεία Κοινωνία. Ανάμεσά τους ήταν και ένας μουσουλμάνος που εργαζόταν στην εταιρεία Zhegrap, που κατασκεύαζε τη σιδηροδρομική γραμμή μεταξύ Βελιγραδίου και Μπάρ στο Μαυροβούνιο. Ονομαζόταν Ισμέτ και ο π. Ιουστίνος ποτέ δεν τον είχε δε προηγουμένως . Όταν πλησίασαν όλοι να κοινωνήσουν, πήγε και αυτός. Ο π. Ιουστίνος τον κοίταξε και είπε: «Δεν μπορείς να κοινωνήσεις γιατί δεν είσαι βαπτισμένος.»

Ο Radisha Miljokovich, ένα αγόρι έξι χρονων από το χωριό Trlicha κοντά στην πόλη Ub, υπέφερε από λιποθυμίες. Ο π. Ιουστίνος του διάβασε ευχές και το παιδί γιατρεύτηκε τελείως.

Ο Στάβκο Μόλοβιτς από το χωριό Pambukovice, κοντά στην πόλη Ub δεν έκανε παιδιά. Όταν τον διάβασε ο π. Ιουστίνος έκανε κατόπιν δύο γιούς.

Ο Μίλοβαν από το χωριό Στάβε, της περιοχής Βάλγιεβο, ήταν δάσκαλος αλλά ήταν σοβαρά άρρωστος ψυχικά. Ένα βράδυ η μητέρα του τον έφερε στο μοναστήρι

Chlije για το απόδειπνο και πέρασαν τη νύκτα εκεί. Στις τέσσερεις το πρωί ξύπνησαν για την ακολουθία του όρθρου. Ενώ πήγαινε στην εκκλησία με την αδελφή Ανυσία, στην είσοδο της εκκλησίας αρρώστησε και έπεσε κάτω αναίσθητος. Η μητέρα του ήξερε ότι όταν συνέβαινε αυτό, πολλά κακά και κίνδυνοι ακολουθούσαν και έτσι φώναξε στην αδελφή να απομακρυνθεί από κοντά του. Εκείνο τον καιρό το παρεκκλήσιο βρισκόταν υπό ανέγερση και το επεισόδιο παρακολούθησαν είκοσι εργάτες. Κάθε πρωί στις 4, πήγαιναν πρώτα στην εκκλησία για τον όρθρο και μετά στη δουλειά.

Ο Μίλοβαν άρχισε να πετά πέτρες στη μητέρα του, η οποία πήγε να κρυφτεί στο κτίριο που έμεναν οι εργάτες και ετοιμάζονταν για τη λειτουργία. Μπροστά από το κτίριο βρισκόταν μια λάμπα. Με τις πέτρες ο Μίλοβαν κατάφερε να καταστρέψει όλες τις πόρτες και τους τοίχους του κτιρίου. Συνέχιζε να πετά ασταμάτητα, ώστε ήταν αδύνατο να βγει κάποιος από εκεί. Εκτός από τους εργάτες, δύο πατέρες από άλλο μοναστήρι έμεναν εκεί, μαζί με τον διευθυντή του έργου και κάποιους άλλους άνδρες. Την ώρα που πετούσε τις πέτρες ο Μίλοβαν ούρλιαζε: « Να μια μαύρη, μια άσπρη, μια κίτρινη, βοήθεια! Κτύπα! Πυροβόλα!» και συνέχιζε να στέλνει πέτρες στο κτίριο.

Πάνω από το μοναστήρι βρισκόταν ένας λόφος με δρόμο. Ο κόσμος που ταξίδευε στο δρόμο άκουγε τι συνέβαινε. Οι ξαφνιασμένες φωνές τους ακούγονταν από το μοναστήρι: «Μα τι συμβαίνει στο μοναστήρι;» ρωτούσαν. « Κάτι επικίνδυνο!»

Για δύο ώρες οι δύο πατέρες προσπαθούσαν και δεν μπορούσαν να ηρεμήσουν τον Μίλοβαν. Όταν τελικά τον έπιασαν τον έφεραν μέσα στην εκκλησία. Του έδεσαν τα χέρια και τα πόδια και την ώρα της λειτουργίας τον πρόσεχαν πέντε άνδρες. Μετά τη Θεία Λειτουργία ο π. Ιουστίνος επιτέλεσε Άγιο Ευχέλαιο. Στα μισά περίπου δεν έδειξε καμιά διαφορά. Ωστόσο είπε: «Λύστε μου τα χέρια, γιατί με πονάνε». Μέχρι το τέλος του Αγίου Ευχελαίου είχε συνέλθει εντελώς. Έφαγε πρόγευμα με τους εργάτες και επέστρεψε σπίτι με τη μητέρα του εντελώς καλά. Λίγες μέρες αργότερα ο π. Ιουστίνος πήγε στο Βελιγράδι. Όταν επέστρεψε, ο Μίλοβαν που ήταν τώρα απόλυτα υγιής, τον πλησίασε για να τον ευχαριστήσει. Από τότε εκείνος και η μητέρα του επισκέπτονταν το μοναστήρι συχνά.

Στο χωριο Stubo,στην περιοχή του Valjevo, ζούσαν τρείς αδελφές: η Milenja, η Obrenija και η Krynija. Και οι τρείς υπέφεραν από διάφορες νευρωτικές διαταραχές. Η πρώτη που αρρώστησε ήταν η Milenja και ύστερα ακολούθησαν και οι άλλες. Και οι τρείς επισκέφτηκαν το μοναστήρι. Ο π. Ιουστίνος τους διάβασε ευχές, τις εξομολόγησε και τις κοινώνησε. Και οι τρείς έγιναν τελείως καλά. Η τρίτη φόρεσε το μοναχικό σχήμα και ονομάστηκε, Παρασκευή.

1964

Μια μητέρα από το χωριό Velika Plane έφερε την κόρη της, Slavka, στο μοναστήρι γιατί υπέφερε από δαιμονική επήρεια. Το κορίτσι ήταν 26 χρονών και ο δαίμονας μιλούσε μέσω της. Ο π. Ιουστίνος προσευχόταν πολύ γι αυτήν. Την παραμονή της γιορτής του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, όταν ο π. Ιουστίνος διάβαζε το ευαγγέλιο, ο δαίμονας μιλούσε μέσω του κοριτσιού. Ο π. Ιουστίνος σταμάτησε και είπε: « Δεν είναι αυτή που μιλά αλλά ο δαίμονας! Τότε ο δαίμονας απάντησε: « Θα έμπαινα μέσα σου αλλά δεν μπορώ».

Η κοπέλα έμεινε στο μοναστήρι για πολύ καιρό και ο π. Ιουστίνος της διάβαζε ευχές κάθε μέρα. Έκανε και τρείς φορές το Άγιο Ευχέλαιο. Όλο αυτό το διάστημα εξομολογούταν και κοινωνούσε αλλά η κατάστασή της δεν βελτιωνόταν. Ο π. Ιουστίνος είπε τότε: « Σταματώ τις προσευχές. Εδώ υπάρχει ανεξομολόγητο μεγάλο αμάρτημα». Πρότεινε στις αδελφές να συνομιλήσουν μαζί της γιατί η κοπέλα μπορεί να μην γνώριζε για το αμάρτημα.

Στις συνομιλίες τους η Slavka, τους είπε: «Οι γονείς μου εκτός από εμένα έχουν και ένα γιο, τον αδελφό μου που αρραβωνιάστηκε μια κοπέλα. Ήταν μοναχοπαίδι και εργαζόταν μαζί με τον αδελφό μου σαν τηλεφωνήτρια. Μια φορά αυτός μας ζήτησε να γνωρίσουμε την μέλλουσα γυναίκα του. Το κορίτσι ήταν καλή και όμορφη αλλά είχε ένα στράβωμα στο ένα πόδι, το οποίο εγώ και η μητέρα μου βρήκαμε ως απαράδεκτο και δεν δίναμε τη συγκατάθεσή μας για τον αρραβώνα. Ο αδελφός μου της τηλεφώνησε στη δουλειά και διέλυσε τον αρραβώνα.

Αργότερα οι συνάδελφοί της, είπαν ότι ενώ άλλες φορές έφευγε από τη δουλειά και πήγαινε κατ ευθείαν στο σπίτι της, αυτήν τη μέρα πήγε από το δρόμο απ όπου περνούσε ένα τραίνο. Όταν το είδε να έρχεται από μακριά άρχισε να τρέχει. Εκεί την είχε δει ένας ηλικιωμένος κύριος, ο οποίος αργότερα τα είχε εξιστορήσει όλα αυτά, και την έπιασε από το χέρι ρωτώντας την τι πάει να κάνει. Αυτή του ξέφυγε και την τελευταία στιγμή έπεσε στις ράγες μπροστά στο τραίνο και σκοτώθηκε. Όταν τα έλεγε αυτά στις αδελφές, η Slavka δεν είχε συνειδητοποιήσει ότι είχε αμαρτήσει.
Αργότερα η Slavka εξομολογήθηκε και έστειλε μήνυμα στον αρχιεπίσκοπο να τελέσει Θεία Λειτουργία στο όνομα της κοπέλας. Η κηδεία τελέστηκε στον τάφο της και ο π. Ιουστίνος τέλεσε σαρανταλείτουργο. Όταν συμπληρώθηκαν οι λειτουργίες, η Slalvka πήγε σπίτι της τελείως καλά.

Πηγή: diakonima.gr / Banat Messenger, Περιοδική Έκδοση Της Σερβικής Ορθόδοξης Επισκοπικής Περιφέρειας Του Μπάνατ. Τόμος 51. No. 11. Ιούνιος 1991.
Μετάφραση Από Τα Σερβικά Στα Αγγλικά: Π. Μίλοραντ Ορλίκ.
Μετάφραση Από Τα Αγγλικά Στα Ελληνικά: Όλγα Κονάρη Κόκκινου